

Communielied: Om vrede

Refrein; 1. Koor; 2. Allen: Antoine Oomen

Veel te laat heb ik jou lief - ge - kre - gen
schoon - heid wat ben je oud — wat ben je nieuw.

Koor:

Veel te laat heb ik jou lief gekregen. Binnen in mij was je, ik was buiten en ik zocht jou als een ziende blinde buiten mij, en uitgestort als water liep ik van jou weg en liep verloren tussen zoveel schoonheid die niet jij is. **Refrein...**

Koor:

Toen heb jij geroepen en geschreeuwd, door mijn doofheid ben jij heen gebroken. Oogverblindend ben jij opgedaagd om mijn blindheid op de vlucht te jagen. Geuren deed jij en ik haalde adem, nog snak ik naar adem en naar jou. Proeven deed ik jou en sindsdien dorst ik, honger ik naar jou. Mij, lichtgeraakte, heb jij doen ontbranden. En nu brand ik lichtlaaiend naar jou toe, om vrede. **Refrein...**

Voorbede en acclamatie

Kom tot ons, O Heer, ont-steek uw licht in mij.
Kom tot ons, O Heer, ont-steek uw licht in mij.

Stilte / Mededelingen / Zegenbede

Slotlied: Dat je de weg mag gaan

Dat je de weg mag gaan die je goed doet,
dat je opstaat wanneer je valt,
dat je mens mag worden in Gods ogen
en die van anderen.
Weet dat de aarde je draagt, dat je gaat in het licht
en de wind je omgeeft.
Dat je de vruchten van je leven proeft en gaat in vrede.

t. Andries Govaert / m. R. den Arend

Denkt u aan het
collectemandje
bij de uitgang?

Of maak uw
bijdrage over
via de QR-code:

Eucharistieviering

Zondag

1 augustus 2021

‘Ander brood’

Voorganger:
Ekkehard Muth

Lector:
Patrick Oude Alink

Muziek:
Rob Engels
Selma Peters
Wout Moerman

Zangers uit het koor
van Stadsklooster
Mariken

Openingslied: Tijd van leven

Oosterhuis - Heuvelmans

1. Tijd van vloek en tijd van ze - gen
2. Tijd van troos - ten, tijd van tra - nen,
3. Wie aan dit be - staan ver - lo - ren

tijd van droog - te tijd van re - gen
tijd van mooi zijn, tijd van scha - men,
nieuw be - gin heeft af - ge - zwo - ren

dag van oog - sten tijd van nood
tijd van ja - gen nu of nooit,
wie het houdt bij wat hij heeft

tijd van ste - nen tijd van brood.
tijd van ho - pen dat nog ooit.
ster - ven zal hij on - ge - leefd.

Tijd van lief - de nacht van wa - ken
Tijd van zwij - gen, zin ver - ge - ten,
Tijd van le - ven om met ve - len

uur der waar - heid dag der da - gen
ner - gens blij - ven nie - mand we - ten
brood en a - dem - tocht te de - len;

toe - komst die ge - ko - men is
tijd van krui - pen angst/ en/ spijt/
wie niet geeft om zelf - be - houd,

woord dat vol van stil - te is.
zee van tijd en een - zaam - heid.
le - ven vindt hij hon - derd - voud.

Kyriëlied: Klankresten

Klank - res - ten van een on - vol - toid ver - haal.

Steen - let - ter - gre - pen, spo - ren in wo - es - tij - n - zand.

Licht - woor - den, ooit ont - van - gen, maar van wie

Hij zal niet sla - pen Is - ra - ëls be - hoe - der.

Gebed om vergeving – Bidden we samen:

Voor U Heer en voor allen met wie ik uw herinnering vier, erken ik mijn tekort. Ik vraag U om vergeving voor al die keren dat ik hoorde zonder te luisteren, keek zonder te zien en wegging als ik had moeten blijven. In het bewustzijn van mijn tekort bied ik U mijn goede wil, maar ook aan al die mensen - dichtbij en veraf - die van mij verwachten dat ik mens ben naar uw beeld. Geen mens van hoge woorden, maar levend van en naar U, God van liefde, zin van mijn bestaan. Amen.

Openingsgebed

Lofzang: De boom is de aarde dankbaar

De boom is de aarde dankbaar dat hij diep in haar wortelt.
De vogel is dankbaar de boom dat hij hoog in hem nestelt.
Dankbaar het water de wolken dat het mag vallen en stromen:
en de mensen dat zij het drinken dat wij nog leven dat het nog stroomt dat wij het drinken dat wij nog leven dat het nog stroomt dat wij het drinken.

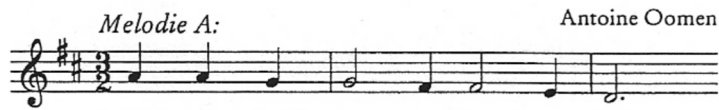
De zon is de wereld dankbaar dat zij zó naar hem uitziert.
De mensen zijn dankbaar de zon dat hij rood uit de nacht komt.
Dankbaar het koren de akker dat het mag kiemen en dragen:
en hun kinderen dat ze het eten dat wij nog leven dat het nog draagt dat wij het eten dat wij nog leven dat het nog draagt dat wij het eten.

Oh mensheid, begroet de liefde dat wij heden nog leven.
Zaai sterren van liefde, een tuin waar jij morgen zal leven.
Liefde je bed en je tafel dat het mag lukken en duren:
en de sterren dat zij het zingen dat wij nog leven dat het nog duurt dat wij het zingen dat wij nog leven dat het nog duurt dat wij het zingen.

Lezing: Exodus 16, 2-4; 12-15

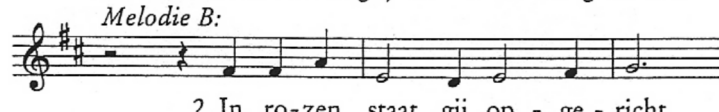
Tussenzang: Aan de schoonheid

Melodie A: Antoine Oomen

1. O schoon-heid uw ver-brand ge - zicht
weer-spie-gelt nog het mor - gen - licht
het zwart blauw ro - de grij-ze al - le da-gen licht.

Melodie B:

2. In ro-zen staat gij op - ge - richt
in do-rens bloeit gij al - ler - we - gen
aan zee zijt gij ge - le - gen
de zon-ne laat uw o - ver - wicht.

Melodie A:

Gekend bemind vanwaar zijt gij
van eindeloos en zo vlakbij
als zwarte blauwe rode grijze mensen zijn.

Melodie B:

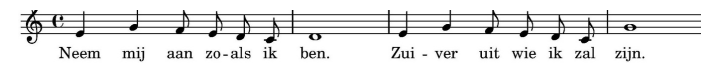
In mensen sterft gij dood na dood
in mensen kiemt gij tot nieuw leven
wie heeft ons u gegeven
witwaterwel genadebrood.

Melodie A:

Oh schoonheid uw verweerd gezicht
weerspiegelt nog het eerste licht
het alle dagen fonkelnieuwe licht van licht 2x

Evangelie: Johannes 6, 24-35

Acclamatie:

Neem mij aan zo-als ik ben. Zui - ver uit wie ik zal zijn.
Druk uw ze - gel op mijn ziel en leef in mij.

Overweging

Bereiden van de tafel / Intenties

Lied: Wat in stilte bloeit

Wat in stil-te bloeit, in de luw-te van tuinen, on-der de he - te
zon, op de ak-ker, heeft Hij bestemd voor de ta - fel der ar-men.
Aar-de-kraft, zon - kracht is Hij, licht in men - sen,
dat wij elkaar verblijden en doen le-ven, brood van gena-de worden,
wijn van eeu-wig le - ven. Maar wie niets heb - ben,
wie zal hen hier-aan deel ge-ven? En die in weel-de zwel-gen
en van niets we - ten, wie zal hen naar ge-rech - tig-
heid doen ver-lan - gen? Aan - schijn der aar - de, wie
zal jou ver-nieu - wen? Hij die al-les zal zijn in al - len,
heeft ons bestemd om, aar-de, jouw aan-schijn te vernieu-wen.

Tafelgebed: 'Gezegend de onzienlijke'

Onze Vader

Vredeswens: Dona nobis pacem

Breken en delen